

Sygn. akt: II Ns 1103/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agata Pędracka
-----------------	--------------------

Protokolant:	st. sekr. sądowy Agnieszka Klimiuk
--------------	------------------------------------

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2016 r. w Rybniku na rozprawie

sprawy z wniosku **Starosty (...)**

z udziałem **B. P. (1)**

o orzeczenie przepadku pojazdu

postanawia:

oddalić wniosek.

Sygn. akt. II Ns 1103/15

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Starosta (...) wniósł o orzeczenie przepadku na rzecz Powiatu (...) pojazdu marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...), numerze nadwozia VIN (...), rok produkcji 2001 r., usuniętego z drogi w miejscowości Ś., na podstawie art. 130a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym, stanowiącego własność uczestniczki postępowania B. P. (1), oraz zasądzenie na rzecz wnioskodawcy zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wniosku podano, że samochód stanowiący własność uczestniczki postępowania został usunięty z drogi w dniu 29 czerwca 2015 roku w miejscowości Ś. . Pojazd utrudniał ruch i zagrażał bezpieczeństwu w ruchu drogowym. Nie zachodziła możliwość zabezpieczenia pojazdu w inny sposób.

Do chwili obecnej uczestniczka nie odebrała jednak pojazdu mimo upływu terminu wskazanego w ustawie Prawo o ruchu drogowym.

Uczestniczka postępowania B. P. (1) wносиła o oddalenie wniosku o przepadek i wskazywała, że do usunięcia pojazdu doszło bezprawnie a ponadto mimo chęci odbioru pojazdu nie może tego dokonać bowiem nie stać ją na pokrycie kosztów holowania i parkingu.

Sąd ustalił :

Samochód marki D. (...) o numerze rejestracyjnym (...), numerze nadwozia VIN (...), stanowi własność B. P. (1).

W dniu 29 czerwca 2015 r. Komenda Miejska Policji w R. wydała dyspozycję usunięcia z drogi w miejscowości Ś., z ul. (...), powyższego samochodu, z tego powodu że samochód zatarasowywał drogę na posesję. Samochód został usunięty na parking strzeżony w R., ul. (...).

dowód: dyspozycja usunięcia pojazdu nr (...) (k. 13), wydruk z bazy (...) z dnia 31 lipca 2015 r. (k.15), faktura Vat (...) z dnia 08.06.2015r. potwierdzająca zakup pojazdu przez uczestniczkę, (k.23-24)

Do zatrzymania pojazdu doszło w pobliżu (...) Nauczyciela w Ś., który razem z otaczającą go posesją należy do Gminy Ś.. Pojazd marki D. (...) stał na drodze dojazdowej do (...) Nauczyciela od ul. (...). W momencie zatrzymania przez Policję w samochodzie znajdowała się jego właścicielka B. P. (1), która w samochodzie pomieszkiwała po tym jak ojciec ją pobił i wyrzucił z domu. Samochód policyjny zagroził jej drogę wyjazdu w kierunku ul. (...), a funkcjonariusz policji, który ją zatrzymał przechylił się przez otwarte okno i wyrwał kluczyki ze stacyjki. Drugi z policjantów zatrzymał uczestniczkę postępowania, rzucił o płot, skuł ręce kajdankami i zażądał wydania dokumentów tj. prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego i dowodu osobistego. Na skutek stresu związanego zatrzymaniem, uczestniczka postępowania będąca w okresie menopauzy dostała krwotoku z dróg rodnych, oświadczyła że czuje się źle i poprosiła o wezwanie karetki. Zaznaczała, że kiedy krew przeciekała przez ubranie to policjanci się z niej wyśmiewali. Policjanci wezwali karetkę ze Szpitala (...) w R.. Kiedy karetka przyjechała na wezwanie, policjanci wprowadzili uczestniczkę skutą kajdankami do karetki i rozkuli dopiero na wyraźne żądanie ratowników medycznych. Po chwili rozmowy z ratownikiem policjant, który trzymał kluczyki do auta, otworzył drzwi karetki i wrzucił kluczyki do karetki. Uczestniczka postępowania pojechała karetką do szpitala, a samochód pozostał na drodze dojazdowej do posesji. Uczestniczka podkreślała, że policjant który dysponował kluczykami do auta mógł przepakować auto na parking, który znajdował się w odległości 10m od miejsca zatrzymania. W Szpitalu (...) w R. udzielono uczestniczce postępowania konsultacji lekarskiej i wypuszczono do domu. Uczestniczka przyznała, że faktycznie leczyła się psychiatrycznie, gdyż cierpi na depresję, ale nie wiedziała czy ten fakt był znany Policji. Uczestniczka wskazywała, że samochód zakupiła trzy tygodnie przed zatrzymaniem od sąsiada Z. G., który prowadzi auto handel. Uważa, że do zatrzymania doszło z powodu złośliwej interwencji sąsiadów z którymi jest skonfliktowana. Uczestniczka podkreślała, że nie odebrała samochodu z parkingu, gdyż nie stać ją na pokrycie kosztów holowania i parkingu. Obecnie nie pracuje, lecz się psychiatrycznie i z tego tytułu pobiera rentę.

dowód: zeznania uczestniczki B. P., (k. 38-39),

karta informacyjna odmowy przyjęcia do szpitala z dnia 29.06.2015r. z wywiadem lekarskim, (k. 42),

Pismem z dnia 31 lipca 2015 r., Komenda Miejska Policji w R. zawiadomiła uczestniczkę o usunięciu pojazdu z drogi wraz z pouczeniem o skutkach nieodebrania pojazdu tj. że Starosta występuje do Sądu z wnioskiem o orzeczenie jego przepadku na rzecz powiatu.

dowód: zawiadomienie o usunięciu pojazdu z drogi z dnia 31 lipca 2015 roku (k.14)

Pismem z dnia 11 września 2015 roku Komenda Miejska Policji w R. poinformowała Starostę (...), że B. P. (1) nie odebrała pojazdu, który jest przechowywany na parkingu strzeżonym w R., prowadzonym przez przedsiębiorcę: Pomoc (...), A. R. ul. (...).

W związku z powyższym pismem z dnia 1 października 2015 roku Pani B. P. (1) została wezwana przez Starostę R. do odbioru jej samochodu osobowego. Pismo to zostało doręczone w sposób skuteczny.

dowód: wezwania do odbioru pojazdu wraz z dowodem doręczenia (k. 10-12)

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie złożonych w sprawie dokumentów, których autentyczność nie była kwestionowana w sprawie oraz zeznań uczestniczki postępowania.

Sąd zważył:

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z ustawą Prawo o ruchu drogowym (w brzmieniu ustawy obowiązującym w dniu wydania dyspozycji usunięcia pojazdu z drogi tj. 29 czerwca 2015 r.) pojazd może być usunięty z drogi na koszt właściciela, jeżeli nie ma możliwości zabezpieczenia go w inny sposób, w przypadku gdy kierowała nim osoba: znajdująca się w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu albo środka działającego podobnie do alkoholu, lub nieposiadająca przy sobie dokumentów uprawniających do kierowania lub używania pojazdu

Pojazd usunięty z drogi, w przewidzianych wyżej przypadkach umieszcza się na wyznaczonym przez starostę parkingu strzeżonym do czasu uiszczenia opłaty za jego usunięcie i parkowanie.

Zgodnie z ust. 10 art. 130a Prawa o ruchu drogowym starosta w stosunku do pojazdu usuniętego z drogi, w przypadkach określonych w ust. 1 lub 2, występuje do sądu z wnioskiem o orzeczenie jego przepadku na rzecz powiatu, jeżeli prawidłowo powiadomiony właściciel lub osoba uprawniona nie odebrała pojazdu w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia. Powiadomienie zawiera pouczenie o skutkach nieodebrania pojazdu. Starosta występuje z wnioskiem, o którym mowa w ust. 10, nie wcześniej niż przed upływem 30 dni od dnia powiadomienia.

W sprawach o przepadek pojazdu rozpoznawanych zgodnie z art. 610[6] kpc sąd stwierdza, czy zostały spełnione wszystkie przesłanki niezbędne do orzeczenia przepadku, w szczególności, czy usunięcie pojazdu było zasadne i czy w poszukiwaniu osoby uprawnionej do jego odbioru, dołożono należytej staranności oraz czy orzeczenie przepadku nie będzie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego.

Sąd uznał, że w niniejszej sprawie przesłanki konieczne do orzeczenia przepadku pojazdu nie zostały spełnione. Judykatura i komentatorzy są zgodni, że zważywszy na dolegliwość skutku orzeczenia godzącego w prawo własności, sąd powinien postępować ze szczególną skrupulatnością, nie stroniąc od podejmowania inicjatywy dowodowej z urzędu, jeżeli wnioski dowodowe starosty są niezadowalające. Oceniając zgodność żądania i orzeczenia z zasadami współżycia społecznego, należy odwoływać się do dorobku doktryny i judykatury dotyczącego art. 5 k.c.

Odnosząc powyższe uwagi do ustalonego stanu faktycznego należało uznać, że zatrzymanie pojazdu w dniu 29 czerwca 2015r. przez funkcjonariuszy policji i wydanie dyspozycji usunięcia było niezasadne. Właścicielka pojazdu bowiem znajdował się w samochodzie w chwili dokonywania interwencji i na żądanie policji zapewne przeparkowałaby samochód. Jeżeli jej zachowanie, tj. parkowanie w niewłaściwym miejscu stanowiło wykroczenie to Policja winna ukarać ją stosownie do stwierdzonego wykroczenia mandatem, a nie zmuszać do porzucenia samochodu, który następnie został odholowany. To niezasadne do okoliczności zachowanie Policji naraziło uczestniczkę postępowania na powstanie kosztów holowania i przetrzymywania na parkingu strzeżonym auta. Kosztów, których uczestniczka jako rencistka nie była w stanie pokryć, a których zapłata była warunkiem koniecznym wydania pojazdu.

Mając na względzie powyższe rozważania, należało przyjąć, że orzeczenie przepadku samochodu byłoby niezgodne z zasadami współżycia społecznego i musiało skutkować oddaleniem wniosku.